

Vasna, April 5. 864.

R 513/1216.

Kedves „aranyom”! Csak most látom, valóban, mily sok az, a mire kérelek.... s te, a ki nek közösen méltán legdrágább lehet az idő: oly szíves könnyűséggel ajánlad oda kérvésemnek ^{Kérvégedet,} hogy az habozóvá tett engem: vajon nem vagyok-e legalább is gyöngédszen? s ezt akkor fogom leginkább érezni, ha az időt, méltótlannul pazarolvanam el veled az árolvasásban.

Nem azért kérelek arra, hogy im e befolyó könyvomatva szeretném látni. Hanem azért: foglalt-e el valami kis helyet irodalmunkban? s méltó-e a kiadásra. Legy szívesem hoztam! En részemről is sok hiányt jelelölhetnek ki előre abban. Vagyok sudni: találkoztunk-e arokban egyjón?

Midőn leginkább ráérsz, akkor olvasd át s ha üres órád lesz közöld velem becses nézeteket, mi nekem vagy tanácságos, vagy irvendeses lesz s minden esetben csak lekötélő nemis kivétel.

Pár nap előtt Mikolcon fordultam meg; keresem egyjonnal „Buda halálát”, de hisz ar meg nem volt a Könyvtárosnál! Ahly seg’ váron hogy olvashessam.

Ha a „Rákocsy” név miatt, a mi nélkül megart hiszem, élel veszi ar a ballada, nem lehet kövölni a „Két fogoly” most, im ide csatlók egy kövölni romanca t lapod részére stüksej ese-

sen. — Teli vagyok — nem dallal — hanem ja =
napkal egy pár lap ellen s ha méltó volna, egész
vándiaron sennék ide le. Nem volna-e helyén
Gy. Pális megkérni, hogy legalább havonként
egyszerre sarrson egy kis lapokemlé?
Stalan mián vágná amnyi senger nyeltesegnek
a mi még is is boszanis, hái megá censerumban?
Vagy „szerecseny mosás” volna?!

Hanem, indícom, imé a delinquent ... ne
kíméld rajra még a kiba árnyát se melylyel sines
elé járul, habár az apai nevelésből pármarik is
ar ...

Fogadd előre is kivés hajlamodert ar ei legme
legebb köpönexemet s szeresd érdene kerint sifradó
s szereső barátság

J. Ludrev

